

**Niezależny Samorządny Związek Zawodowy
Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa
ZARZĄD GŁÓWNY**

02 - 520 Warszawa

tel.: 640 80 23; 640 82 67

ul. Wiśniowa 50

fax: 849 82 30

PKO bp S.A. VI of Warszawa, nr konta: 91 10201068 0000 1002 0060 1872

Ldz. ZG / 44 / 2009

Warszawa, dnia 21 lutego 2009 r.

**Kol.
Przewodniczący(a)
Zarządu Okręgowego
NSZZ FiPW**

W związku z licznymi (nadal) zapytaniami dotyczącymi oceny „Założeń do projektu ustawy emerytalnej” przesyłam Wam uwagi Biura ZG NSZZ FiPW, które wykorzystujemy w trakcie naszych spotkań, min. z parlamentarzystami, w przedmiotowej sprawie.

Dodatkowo proponujemy aby (w trakcie Waszych spotkań) posługiwać się także poniższymi danymi statystycznymi, dotyczącymi „uśrednionego” emeryta Służby Więziennej:

1. wiek odejścia ze służby	-	47 lat
2. okres pobierania świadczenia-	-	14 lat
3. średni wiek życia	-	61 lat
4. średnia wysługa lat	-	27 lat (w tym 22 lata munduru)
5. średnia wysokość emerytury	-	71% podstawy wymiaru
6. średnia wysokość świadczenia	-	2.581 zł.

Odnośnie pkt 3 przypomnę tylko, że w systemie powszechnym wiek odejścia na emeryturę dla mężczyzn wynosi 65 lat życia, czyli nawet przy naszej aktualnej ustawie emerytalnej większość funkcjonariuszy nie dożywa tego okresu. Wydłużenie (zgodnie z projektem założeń) okresu stażu służby i konieczność jednoczesnego osiągnięcia wieku 55 lat życia spowoduje, że nawet wiek 61 lat życia stanie się dla nas mało realny.

Z powierzeniem.
PRZEWODNICZĄCY
ZARZĄDU GŁÓWNEGO
Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego
Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa

Bronisław Ogonek-Obierzyński

Uwagi do

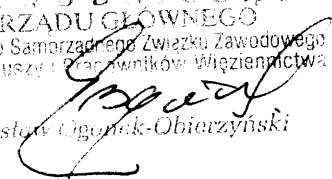
**„ Założeń projektu ustawy o emeryturach i rentach
dla funkcjonariuszy służb mundurowych ”
/projekt MSWiA ze stycznia 2009r./**

1. Przedstawiony przykład wyliczenia emerytury jest błędny, ponieważ przy obliczaniu „emerytury pełnej” i „emerytury wcześniejszej” przyjęto podstawę wymiaru dotychczas obowiązującą, a nie proponowaną w założeniach 1/36 z ostatnich 36 miesięcy, co jednoznacznie znacznie zawyża wyliczone emerytury.
2. Sposób wyliczenia emerytury w nowym systemie – w sposób nieuzasadniony – promuje osoby, które podejmą służbę w późniejszym wieku. Preferowany jest wiek 30 lat i wyżej. Natomiast w Służbie potrzebni są młodszy i bardziej sprawny funkcjonariusze, bez zbytnich nawyków „pracownika cywilnego” wyniesionych z innych (poza Służbą) miejsc pracy. Osoby w wieku powyżej 30 lat mogą mieć uzasadnione problemy z zaliczeniem stosownych testów sprawnościowych i psychotechnicznych, uprawniających do podjęcia służby w Służbie Więziennej.
3. Przyjęty do Służby 20-latek (a taki będzie nabór bez obowiązkowej służby wojskowej) musi przepracować co najmniej 25 lat aby osiągnąć pełną emeryturę. Po odejściu ze służby (np. po 24 latach, ale bez osiągnięcia wieku 55 lat) jego emerytura wyniesie maksymalnie 75% a nie 80%, jak w przypadku tego przyjętego w wieku 30 lat.
4. Wprowadzenie wymogu posiadania co najmniej 55 lat życia, w celu uzyskania prawa do pełnego 80% świadczenia emerytalnego, spowoduje znaczne „starzenie się Służby” i ograniczenie jej skuteczności w wykonywaniu zadań ustawowych. Nabiera to szczególnego znaczenia dla zapewnienia bezpieczeństwa jednostek penitencjarnych. Przenoszenie np. funkcjonariuszy z działów ochrony i penitencjarnego do tzw. administracji – na okres kilkunastu ostatnich lat służby – jest pozbawione racjonalności, gdyż są oni szkoleni specjalistycznie w innych kierunkach. Ponowne przekwalifikowanie trwałoby kilka lat intensywnego i kosztownego szkolenia.
5. Zupełnie nie do zaakceptowania jest propozycja uzależniająca wysokość podstawy wymiaru renty inwalidzkiej od okresu służby, przy równoczesnym pozbawieniu funkcjonariuszy prawa do podwyższenia wymiaru emerytury z tytułu inwalidztwa w związku ze służbą.

6. Również krzywdzący jest zapis w myśl którego wysokość renty uzależniona jest od okresu służby. Projektodawca zupełnie nie rozumie różnicy pomiędzy „służbą a pracą” i ustawową koniecznością narażania zdrowia i życia przez funkcjonariuszy służb mundurowych.
7. W założeniach zupełnie nie określono jakie będą uregulowania dla osób urodzonych przed dniem 31 grudnia 1968r. Można jedynie domniemywać (co nie musi być jednak prawdą), że sposób naliczania świadczeń dla tych osób będzie dokonywany na dotychczasowych zasadach.
8. Z pkt 3 założeń (w części szczegółowej) wynika prawdopodobieństwo konieczności odprowadzenia jednorazowo składek ZUS za cały okres służby w SW po 1999r. w celu uzyskania renty rodzinnej z Funduszu ubezpieczeń Społecznych. Założenia nie odnoszą się do tego problemu szczegółowo, a jedynie mówią o pewnej „modyfikacji systemu powszechnego” – co może w konsekwencji oznaczać praktycznie wszystko i zdecydowanie wyższe koszty dla Budżetu Państwa, niż pierwotnie oceniane.
9. Podobnie rzecz ma się z propozycją zawartą w pkt 4, gdzie jest mowa o „pozostałych świadczeniach dla emerytów na zasadach zbliżonych do aktualnych”. Brak jednoznacznego określenia tego „zbliżenia” pozwala przypuszczać, że Rząd chce (w dobie kryzysu finansowego) znacznie ograniczyć dotychczasowe prawo emerytów do lokalu służbowego, funduszu socjalnego, itp.
10. Według założeń podstawą wymiaru emerytury będzie 1/36 uposażenia z ostatnich 36 miesięcy służby. Taki sposób wyliczenia spowoduje obniżenie podstawy emerytury. W służbach mundurowych zmiana stanowiska pracy uzależniona jest od hierarchicznego sposobu awansowania, po spełnieniu szeregu różnych wymogów, w tym wymogu posiadania odpowiednio długiego stażu służby. W systemie powszechnym te wymogi (w tym wymóg „stażu pracy”) nie jest tak kategorycznie wymagany i dodatkowo określony uregulowaniami prawnymi z mocą ustaw i rozporządzeń. Ponadto w propozycji projektu brak jest odniesienia do wskaźnika inflacji, a w systemie powszechnym płaca jest porównywalna do przeciętnego wynagrodzenia.
11. Zupełnie niezrozumiałe są propozycje uregulowań zawarte w pkt 9 założeń. Trudno jednoznacznie przesądzić o tym czy określenie „przed dniem zakończenia służby” dla funkcjonariuszy urodzonych po 31 grudnia 1968r., a przyjętych przed dniem 1 stycznia 1999r. oznacza automatycznie konieczność odejścia ze Służby w okresie 2 lat, w przypadku wyboru przez nich dotychczasowego systemu emerytalnego. Również brak jest jednoznacznego przesądzenia o tym czy w przypadku braku złożenia przez nich stosownej deklaracji, zostaną objęci nowymi zasadami.

12. Projekt założeń praktycznie nie określa sposobu odejścia na zaopatrzenie emerytalne dla funkcjonariuszy, którzy w latach 2010-2011 nie będą jeszcze mieli uprawnień emerytalnych, a są osobami urodzonymi po 31 grudnia 1968r. i przyjętymi do Służby przed 1 stycznia 1999r.
13. Obecny projekt założeń (ze stycznia 2009r.) i wcześniejsze podobne propozycje z lat poprzednich mają jeden wspólny zapis, który (zdaniem NSZZ FiPW) jest kluczowy dla wszystkich tych propozycji. Dotyczy on propozycji wprowadzenia jednego wspólnego organu emerytalnego dla wszystkich służb mundurowych. Ten nowopowstały twór miałby posiadać status centralnego organu administracji rządowej. Skoro „organ centralny” to i centralnie dzielone pieniądze i zapewne znacznie wyższe od obecnych pensji. Dziwnym zbiegiem okoliczności to właśnie osoby (które powyższa regulacja by dotyczyła) są autorami kolejnych pomysłów na reformę systemu emerytalnego dla funkcjonariuszy.

PRZEWODNICZĄCY
ZARZĄDU GŁÓWNEGO
Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego
Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa

Bronisław Ogonek-Obierzyński